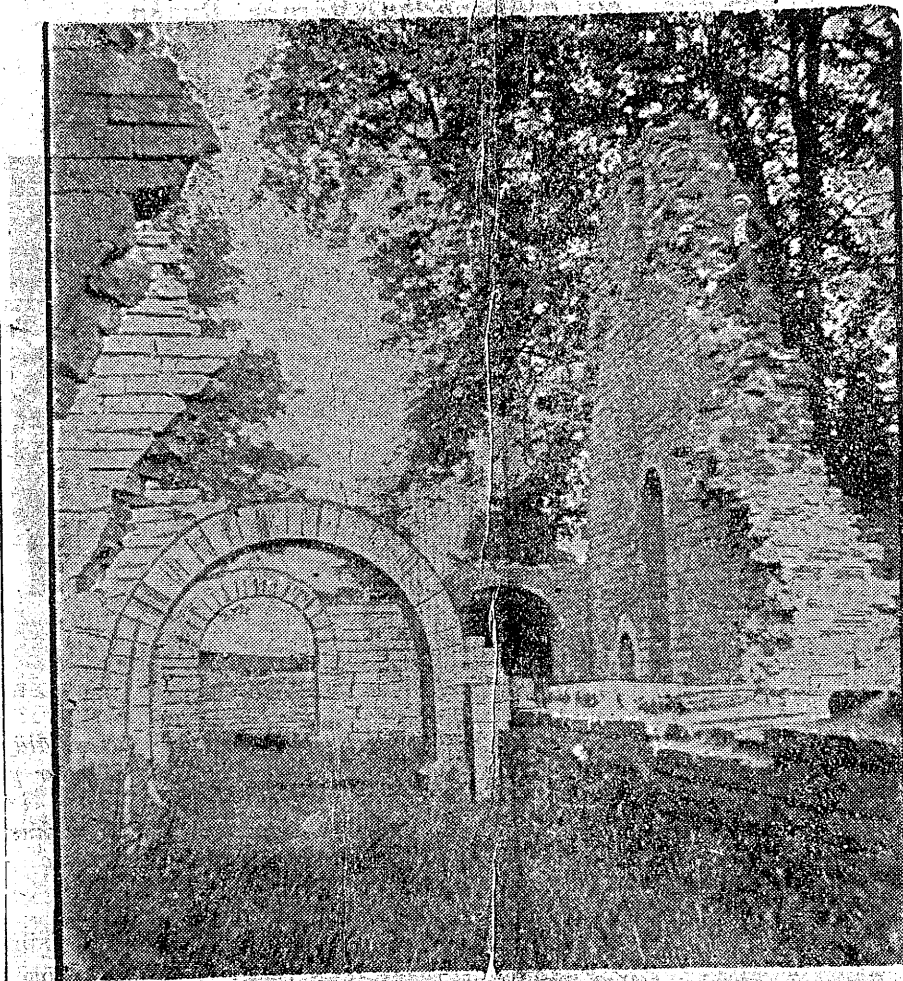

Tidningen Östposten
Alvastra — tankar.
 Datum okänt, Förf. okänd.

Alvastra klosteruin.

Alvastrabygd, du sover
 i lugn och stilla ro
 Du drömmar om de minnen,
 som i ditt sköte bo
 om gamle konung Sverkers
 och drottning Ulvhilds tid,
 om klosterbröders trogna
 och kärleksfulla id.

Där stiger upp en mäktig
 och bjudande gestalt:
 Birgitta här inviger
 sitt liv, som Gud befallt.
 Hon mår och hon står
 mot världens våld och strid
 Hon drömmar stora drömmar
 i helig klosterfrid.

Den nya tiden kommer,
 den gamla tiden går.
 Av glans och makt från fordom
 platt intet återstår.
 Men väldiga ruiner,
 de tala än sitt språk
 om klosterfrid och skönhet
 mot nutids jäkt och bråk.

Väl tiden tager, krossar,
 i spillror lägger ner,
 allt, vår samtids män'skor
 liv, glans och storhet ser.
 Men evigt liv den skänker
 i vänligt gåvobrev
 i minnet av den skönhet,
 som en gång härjad blev.

Så avståndet förstörar
 och ger en ökad glans,
 varhelst en verklig storhet
 i tidens rike fanns.
 När samtiden förskräckes
 av eget då och brus,
 står faren tid förklarad
 i skönt och stilla ljus.

Den dag skall en gång komma,
 du Nittonhundratalet,
 vår egen tid, som klandras
 som lastelig och fal
 då samtidsströtta män'skor
 dig hänfört dyrka skall,
 ty de ha sett din storhet,
 din skönhet i ditt fall.

L. E. O.